

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124363798
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124363798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXX/XX, XXX XX E., zastúpená právnu zástupkyňou JUDr. Editou Sarvašovou, advokátkou, so sídlom F. D. X, XXX XX F., a otec B. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXXX/X, XXX XX F., zastúpený právnym zástupcom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 8P/85/2024-149 zo dňa 26.11.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. a v závislom výroku IV. o trovách prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. **z r u š u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 3Pc/9/2020-61 zo dňa 21.10.2020 vo výroku III. tak, že s účinnosťou od 01.08.2024 zvýšil výživné na maloletého z 200,- Eur na 370,- Eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca dopredu k rukám matky maloletého. Podľa výroku II. za obdobie od 01.08.2024 do 26.11.2024 vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom vo výške 680,- Eur. Tento dlh je otec povinný zaplatiť k rukám matky maloletého do šesťdesiat dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom III. vo zvyšku návrh matky zamietol. O nároku na náhradu trov proinštančného konania rozhodol výrokom IV. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na dňa 22.08.2024 doručený návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu zo sumy 200,- Eur na sumu 400,- Eur mesačne a jeho zdôvodnenie, na písomné vyjadrenie otca, ktorý s návrhom matky nesúhlasil a pripustil zvýšenie výživného o 10,- Eur mesačne, obsah Správy kolízneho opatrovníka doručenej dňa 08.11.2024, správu z psychologického vyšetrenia maloletého dieťaťa, na vyjadrenia účastníkov a ich právnych zástupcov, kolízneho opatrovníka na nariadenom pojednávaní, na skutočný stav zistený z vykonaného dokazovania, ktorý právne posúdil za aplikácie § 121 CMP, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3, Čl. 5 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

3. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že maloletý je narodený mimo manželstva. Okresný súd Brezno rozsudkom č.k. 3Pc/9/2020-61 zo dňa 21.10.2020 určil, že B. G., nar. XX.XX.XXXX je biologickým otcom maloletého a upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému tak, že ho zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 200,- Eur mesačne a styk otca s maloletým ponechal na dohodu rodičov. V tom čase mal maloletý jeden rok a už bolo zistené, že trpí Trizómiou 21 chromozómu – Downov syndróm. V tom čase matka maloletého poberala rodičovský príspevok vo výške 375,80 Eur a prídavky na maloleté dieťa. Otec pracoval v Hoteli I. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom 1.451,29 Eur. Matka s maloletým bývala v rodičovskom dome spolu s rodičmi. Otec býval v prenajatom byte. Matka mala ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to k synovi I., nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevoval 3. ročník Hotelovej akadémie v F. a k dcére J., nar. XX.XX.XXXX, ktorá navštevovala 2. ročník Obchodnej akadémie v F.. Otec maloletého býval v spoločnej domácnosti so synom K., nar. XX.XX.XXXX.

4. Okresný súd uviedol, že v súčasnosti má maloletý päť rokov, trpí Downovým syndrómom, bola mu zistená ťažká duševná zaostalosť a porucha aktivity a pozornosti, nerozpráva, je hyperaktívny a ťažko usmerniteľný. Trpí dyspraxiou, zaostalým vývinom mozgu, vypadávajú mu vlasy, musí nosiť okuliare na blízko, aj do diaľky, zubné ošetrovanie musí absolvovať v anestézii, navštevuje klinického psychológa. Dvakrát ročne navštevuje v F. F. neurologickú ambulanciu, lieky mu nepredpisujú, predpisujú mu plienky, za ktoré matka dopláca 1,30 Eur mesačne, avšak plienky aj dokupuje vo výške cca 9,- Eur mesačne. V súvislosti s dyspraxiou má maloletý ovplyvnený pohyb, chôdzu, preto s ním matka absolvuje rehabilitácie v F., náklady na čo znáša poisťovňa. Maloletému je predpísaný kočík, za ktorý matka doplatila 250,- Eur, mal by vydržať tri roky. Matka s maloletým absolvuje návštevy u psychológa v F. F. raz, resp. dvakrát do roka. Z dôvodu vypadávania vlasov maloletý navštevuje kožné oddelenie v F., za predpísaný prostriedok na vlasy mu nič nedoplácala. Matka s maloletým navštívila aj očného lekára v F. F., ktorý mu predpísal kombinované okuliare, za ktoré mu matka doplácala 50,- Eur. Maloletý navštevuje zubnú lekárku v F.. Nakoľko mu bolo potrebné ošetriť zuby v anestézii, uskutočnili sa dve ošetrenia v F. F., kde za jedno matka doplácala 13,- Eur. Za účelom rozvoja činnosti mozgu matka maloletému zabezpečuje rôzne edukačné pomôcky – knižky, hračky, čo ju mesačne vyjde 20,- Eur. Maloletý má suchú pokožku, matka mu musí kupovať špeciálne krémy. Hygiena maloletého matku vyjde mesačne 40,- Eur. Maloletý navštevuje Špeciálnu materskú škôlku vo L. na štyri hodiny. Poplatky v škôlke predstavujú na Združenie rodičov 10,- Eur/rok, poplatok za škôlku 5,- Eur mesačne a za stravu v škôlke 30,- Eur mesačne. Keď matka nemôže zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého, niekedy ho musí odviezť k svojim rodičom do E., prípadne k svojej sestre do M. N., čím sa jej zvyšujú výdavky na pohonné hmoty. Mesačne matku pohonné hmoty vyjdú 150,- Eur, niekedy aj viac, ak treba ísť s maloletým k lekárovi. Oblečenie a obuv maloletého mesačne vyjde 150,- Eur.

5. Okresný súd konštatoval, že matka je rozvedená, nemajetná, používa auto svojho otca. Pracuje v spoločnosti G. O. K. v.o.s. na štvorhodinový denný úväzok. Jej priemerný čistý mesačný zárobok predstavuje 834,19 Eur a rodičovský príspevok 473,30 Eur. Poberá rodinné prídavky na maloletého. Býva v dva a pol izbovom prenajatom byte. Je zdravá, medzi jej pravidelné mesačné výdavky patrí nájom, elektrika, televízia 380,- Eur, internet 50,- Eur, mobil 28,- Eur. Jej životná poisťka a poisťka maloletého 50,- Eur, hygiena 60,- Eur. S maloletým absolvovala 28 dňové liečenie v Kováčovej za účelom zlepšenia pohybu a rozvíjania mozgu, kde za svoje ubytovanie a stravu + za maloletého platila spolu 821,60 Eur, z čoho 50,- Eur bolo za maloletého. Aby mohla liečenie s maloletým absolvovať, zobrala si pôžičku vo výške 1.300,- Eur, ktorú spláca po 130,- Eur mesačne. Prenajala si nezariadený byt, na jeho zariadenie si požičala 3 000,- Eur, túto pôžičku spláca po 100,- Eur, splácať bude do roku 2027.

6. Vo vzťahu k otcovi maloletého mal okresný súd z vykonaného dokazovania zistené, že je rozvedený, vlastní dvojizbový byt, nemá motorové vozidlo. Pracuje v Hoteli I. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom 2.312,10 Eur. Medzi jeho pravidelné mesačné výdavky patrí splácanie úveru 327,- Eur, ktorý zobral za účelom nadobudnutia bytu vo výške 60.000,- Eur, pričom ešte má splatiť 52.159,- Eur, výdavky na bývanie 170,- Eur, energie 60,- Eur, mobil 32,- Eur, internet 25,- Eur, strava (doma) 200,- Eur, strava v práci 2,50 Eur/pracovný deň, hygiena 60,- Eur, cestovné do práce 80,- Eur. Ročne platí poisťku úveru vo výške 89,- Eur a komunálny odpad 40,- Eur. Nosí dioptrické okuliare, ktoré mení raz ročne, za ktoré naposledy doplácal 210,- Eur. V poslednom období má zdravotné problémy, užíva lieky, za ktoré dopláca 20,- Eur mesačne.

7. Posúdiac zistený stav vecí mal okresný súd za to, že od poslednej úpravy výživného na maloletého rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 3Pc/9/2020-61 zo dňa 21.10.2020 došlo k podstatnej zmene pomerov tak na strane maloletého, ako aj jeho rodičov. Už v čase pôvodného určenia výživného bolo zrejme, že maloletý trpí Downovým syndrómom. V tom čase mal jeden rok a v čase rozhodnutia v danej veci mal päť rokov a v súvislosti s jeho diagnózou boli mu zistené ďalšie postihnutia. Od poslednej úpravy výživného sa teda podstatne zvýšili výdavky na výživu, výchovu, vzdelanie, všestranný rozvoj a najmä na zdravotnú starostlivosť maloletého. Otec maloletého mal pri poslednej úprave výživného vyživovaciu povinnosť iba k maloletému, matka maloletého mala v tom čase vyživovaciu povinnosť ešte aj k dvom starším deťom. V súčasnosti ani jeden z rodičov okrem maloletého nemá inú vyživovaciu povinnosť. Pri poslednej úprave výživného otec maloletého dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok 1.451,29 Eur, v súčasnosti je to 2.312,10 Eur. Matka maloletého pri poslednej úprave výživného mala iba rodičovský príspevok 375,80 Eur, v súčasnosti má rodičovský príspevok vo výške 473,30 Eur mesačne a na polovičný úväzok si zarobí mesačne 834,19 Eur. Okrem toho matka poberá prídavky na maloletého.

8. Posúdením zistených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že je dôvodné zvýšiť výživné otca na maloleté dieťa zo sumy 200,- Eur na sumu 370,- Eur mesačne. Mal za to, že takto zvýšené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého. Pri zvýšení výživného prihliadol nielen na potreby maloletého, ale aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery jeho otca, ako aj na možnosti, schopnosti, majetkové pomery a osobnú starostlivosť matky o maloletého.

9. Vyživovaciu povinnosť otca okresný súd zvýšil od 01.08.2024, t.j. od prvého dňa mesiaca, kedy matka maloletého doručila okresnému súdu návrh na jej zvýšenie, nakoľko sa v tomto čase pomery na strane účastníkov postupne zmenili tak, že v uvedený dátum zmena nadobudla charakter podstatnosti a umožnila súdu prvej inštancie zmeniť pôvodnú výšku výživného.

10. Výšku zameškaného výživného okresný súd vypočítal za obdobie od 01.08.2024 do dňa vyhlásenia rozhodnutia (26.11.2024) v sume 680,- Eur tak, že od sumy výživného, ktoré otec za toto obdobie mal zaplatiť 1.480,- Eur (4 mesiace x 370,- Eur) odpočítal sumu výživného, ktoré reálne zaplatil 800,- Eur (4 mesiace x 200,- Eur). Vzhľadom k zisteným pomerom účastníkov zaviazal otca tento dlh zaplatiť k rukám matky maloletého do 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Vo zvyšnej časti, v ktorej sa matka domáhala zvýšiť výživné so skoršou účinnosťou a vo vyššej výške, jej návrh zamietol.

12. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 a nasl. CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov považoval za spravodlivé a náhrady trov konania sa žiadny z účastníkov nedomáhal.

13. S poukazom na § 44 CMP okresný súd konštatoval, že rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

14. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I. a II., v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. S poukazom na skutkové závery okresného súdu skonštatoval, že k zmene pomerov došlo aj na strane matky maloletého dieťaťa, ktorá mala pri poslednej úprave výživného iba rodičovský príspevok 375,80 Eur a v súčasnosti má rodičovský príspevok vo výške 473,30 Eur a na polovičný úväzok mesačne zarobí 834,19 Eur. Okrem toho poberá prídavky na maloleté dieťa. Návrh matky považoval za nedôvodný, pretože nepreukázala dôvodnosť zvýšenia výživného na maloleté dieťa na sumu 400,- Eur mesačne a z ňou uvedených mesačných výdavkov na maloleté dieťa nevyplýva také zvýšenie nákladov, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie výživného vo výške dvojnásobku sumy naposledy súdom určenej vyživovacej povinnosti. Podľa otca je sporná zmena pomerov na strane maloletého, keďže množstvo výdavkov súvisiacich s maloletým uhrádza zdravotná poisťovňa. K zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to urobil súd prvej inštancie, nedošlo ani k 01.07.2024, ani k 01.08.2024, odkedy okresný súd výživné zvýšil. Uviedol, že matke maloletého dieťaťa prispel na liečebný pobyt maloletého v Kováčovej v dňoch od 08.07.2024 do 05.08.2024 sumou 200,- Eur, ako aj na to, že aj na jeho strane došlo k zvýšeniu životných nákladov. Podľa otca ani odôvodnené potreby maloletého dieťaťa na strane jednej, ani majetkové pomery otca na

strane druhej neodôvodňujú priznanie výživného v sume 370,- Eur mesačne. Podľa otcaospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že od začiatku konania súhlasil so zvýšením výživného na maloleté dieťa na sumu 210,- Eur mesačne, ktorým aj na výživu maloletého prispieva, a ktoré korešponduje s odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a jeho schopnosťami možnosťami a majetkovými pomermi. Navrhol rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že s účinnosťou od 01.08.2024 sa výživné na maloleté dieťa zvýši zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 210,- Eur mesačne.

15. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 07.01.2025 (č.l. 168 spisu), bolo odvolanie otca doručené matke prostredníctvom jej právnej zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu vyjadriť v lehote 10 dní (doručenky na č.l. 169, 170 spisu).

16. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 08.01.2025 (č.l. 172 spisu) uviedol, že má za to, že zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa a čo sa týka výšky výživného, tú ponechal na rozhodnutie súdu s tým, aby výživné bolo zvýšené s ohľadom na aktuálne a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a zároveň primerane podľa možností, schopností a majetkových pomerov rodiča.

17. Matka maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v podaní zo dňa 29.01.2025 (č.l. 175 - 177 spisu) uviedla, že okresný súd v predmetnom konaní rozhodol na základe rozsiahleho dokazovania, dôkladného oboznámenia sa s predloženými listinnými dôkazmi a na základe vylučenia účastníkov konania a rozhodnutie, aj keď nie je v súlade s podaným návrhom na zvýšenie výživného, je správne, a preto navrhla, odvolanie otca v plnom rozsahu zamietnuť. Podľa matky z odvolania jasným a zrozumiteľným spôsobom nevyplýva, na základe ktorých vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam, o aké nesprávne skutkové zistenia ide, a tiež sa v odvolaní neuvádza, v čom konkrétne otec vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie alebo jeho postupu alebo nesprávnosť právneho posúdenia veci. Podľa matky súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a správne vo veci rozhodol, v súlade s potrebami maloletého dieťaťa, ktoré je zdravotne ťažko postihnuté, zohľadňujúc schopnosti a možnosti oboch rodičov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, keďže došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodičov. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času, pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Bolo preukázané, že maloleté dieťa začalo navštevovať Špeciálnu materskú školu vo L.. Vykonané dokazovanie preukázalo aj to, že jej súčasný príjem nepostačuje na odôvodnené a preukázané potreby maloletého dieťaťa. Poukázala na výšku priemerného čistého mesačného zárobku otca 2.312,10 Eur a svoj mesačný príjem, a to rodičovský príspevok 473,30 Eur, zárobok (polovičný úväzok) 834,19 Eur a prídavky na maloletého v sume 60,-Eur a skutočnosť, že maloletý má päť rokov a v spojení s jeho diagnózou mu boli zistené aj ďalšie zdravotné postihnutia. Maloletý je uznaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom. Vrodené genetické ochorenie, ktorým maloletý trpí, si vyžaduje zvýšenú každodennú osobnú a zdravotnú starostlivosť. Poukázala na konkrétne špecializované ambulancie, ktoré musí s maloletým pravidelne navštevovať, a s tým spojené zvýšené výdavky na cestovné. Uviedla, že od poslednej úpravy výživného sa podstatne zvýšili aj výdavky na výživu, výchovu, vzdelanie a všestranný rozvoj maloletého dieťaťa, a najmä na jeho zdravotnú starostlivosť. Poukázala na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov, ktorá je smerodajná pre určenie výšky vyživovacej povinnosti. Uviedla, že na kúpeľnú liečbu maloletého v Kováčovej absolvovanú v období od 08.07.2024 do 05.08.2024 otec neprispel ani polovicou nákladov, keď zo sumy cca 800,- Eur prispel iba sumou 200,- Eur. Zároveň v lehote splatnosti neuhradil výživné za mesiac jún 2024, v dôsledku čoho bola matka nútená zobrať si pôžičku, aby s maloletým liečenie mohla absolvovať. Zdôraznila, že v júni 2024 bol otec na zahraničnej dovolenke na Sardínii. Podľa matky nie je pravdivé tvrdenie otca, že po celý čas prispieva na výživu maloletého sumou 210,- Eur, keď od septembra 2024 do dňa spísania vyjadrenia k odvolaniu na jeho výživu prispieval iba sumou 200,- Eur mesačne. Poukázala na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa okrem úhrady výživného otec na starostlivosti a výchove maloletého syna nepodieľa a so synom sa nestretáva. Matka si vyživovaciu povinnosť plní najmä formou osobnej starostlivosti o syna, zabezpečuje jeho zvýšenú zdravotnú starostlivosť, výchovu a vzdelávanie. V tomto jej pomáha najmä dcéra, syn a jej rodičia, bez ktorých by nemohla byť zamestnaná a nemala by zo zamestnania príjem. Uviedla že z Čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd vyplýva povinnosť rodiča o dieťa sa starať, či už osobne alebo finančnými plneniami a pri určení

rozsahu vyživovacej povinnosti by mal súd prihliadať na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Za najpodstatnejšie považovala to, že sa maloletému dostáva zo strany matky riadnej výchovy, výživy a zabezpečenia zdravotnej starostlivosti. Návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 400,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2024 považovala za plne dôvodný aj s poukazom na právo maloletého dieťaťa žiť aspoň na približne rovnakej úrovni, ako jeho otec, ktorý má preukázateľne vyššiu životnú úroveň ako maloletý. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie, resp. ponechala odvolaciemu súdu na zváženie rozhodnutie o výške výživného v súlade s pôvodným návrhom.

18. Postupom okresného súdu, a to podaniami zo dňa 07.03.2025 (č.l. 180-181 spisu), boli vyjadrenia kolízneho opatrovníka a matky k odvolaniu doručené na vyjadrenie právneho zástupcovi otca a kolíznemu opatrovníkovi (doručenky na č.l. 184, 185 spisu).

19. Otec vo vyjadrení (č.l. 187- spisu) poprel tvrdenie matky, že v júni 2024 neuhradil bežné výživné v zmysle rozsudku, ako aj, že na výživu maloletého neprispieva sumou 210,- Eur mesačne, v súvislosti s čím poukázal na vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 26.11.2024. K tvrdeniu matky, že si musela zobrať pôžičku vo výške 1.300,- Eur na liečenie maloletého, poukázal na to, že na pojednávaní dňa 26.11.2024 uviedla, že pôžička bola použitá okrem liečenia aj na telefón pre dcéru. Zotrval na tom, že je sporná zmena pomerov v takej miere, ktorá by odôvodňovala také zvýšenie výživného, ako navrhuje matka, ako aj, že výdavky súvisiace s liečebnými nákladmi maloletého uhrádza zdravotná poisťovňa. Podľa otca návrh matky na zvýšenie výživného nie je dôvodný ani preukázaný.

20. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 11.03.2025, bolo vyjadrenie otca doručené právnej zástupkyňi matky maloletého dieťaťa, ako aj kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu vyjadriť, ktorí túto možnosť nevyužili.

21. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a contrario rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. a v závislom výroku IV. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1,2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a vo výroku III. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) per analogiam podľa Čl. 3 ods. 1,2 CSP zrušil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/34/2025-206 zo dňa 10.09.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 10.09.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom proti rozsudku okresného súdu, ktorým bolo zvýšené výživné na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, podstatou ktorého boli námietky týkajúce sa nesprávne zisteného skutočného stavu veci ohľadom skutočností zakladajúcich podstatnú zmenu pomerov, a to najmä vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a námietka nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k určeniu výšky vyživovacej povinnosti otca vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca.

25. Pre posúdenie odvolacích dôvodov nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, resp. doplniť dokazovanie, ak pre rozhodnutie okresného súdu bolo v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, z ktorého krajský súd vychádzal pri vyhodnotení odvolacích dôvodov. Potreba ďalšieho dokazovania v odvolacom konaní nebola zistená ani krajským súdom, a preto bolo vychádzané len z obsahu spisového materiálu, ak účastníci konania, najmä odvolateľ, ani nevzniesli žiadny

presvedčivý dôkaz, potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011). Krajský súd zvyrazňuje, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Skutočný stav veci zistený okresným súdom bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie, následne aj pre posúdenie odvolania, a ak odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces.

26. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie matkou maloletého dieťaťa uplatneného návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti, a pretože zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, tak základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, a preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli zopakované tie skutkové a právne závery, s ktorými sa krajský súd stotožňuje, preto je postačujúce na ne len odkázať. Uvedené vyplýva z toho, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Za aplikácie ust. § 387 ods. 3 veta druhá CSP sa však krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými tvrdeniami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní.

27. Po posúdení veci na základe odvolania otca, vo väzbe k odvolacím dôvodom krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný.

28. Nebol naplnený odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie s ohľadom na hypotézu právnej normy § 26 Zákona o rodine, teda vo vzťahu k zisteniu skutočností potrebných na posúdenie otázky, či je dôvodné pristúpiť k zmene súdneho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, teda či došlo alebo nie k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného. Bolo vykonané dostatočné dokazovanie aj s ohľadom na hypotézu právnych noriem stanovujúcich kritériá pre určenie konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti (v predmetnom prípade najmä § 62 ods. 2 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine). Ohľadom pomerov účastníkov v čase posledného rozhodnutia súdu o výške výživného okresný súd vychádzal z dôkazov obsiahnutých v pripojenom spise Okresného súdu Banská Bystrica (predtým Okresný súd Brezno) sp. zn. 3Pc/9/2020 a rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 3Pc/9/2020-61 zo dňa 21.10.2020. Aktuálne pomery účastníkov mal preukázané výsluchmi účastníkov – matky a otca maloletého dieťaťa na pojednávaní, ako aj listinnými dôkazmi, a to správou kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov u oboch rodičov, lekáorskými správami o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, listinami preukazujúcimi príjmy a výdavky matky a otca maloletého dieťaťa, ako aj listinami preukazujúcimi výdavky na potreby maloletého dieťaťa, z ktorých okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil na jednej strane odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a na druhej strane príjmy a výdavky oboch rodičov (keďže vyživovaciu povinnosť voči maloletému má každý z nich), ako aj ich majetkové pomery a celkovú životnú úroveň. Okresný súd vykonané dôkazy podľa Čl. 10 CMP a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP správne vyhodnotil podľa vlastnej úvahy; každý dôkaz hodnotil samostatne, ako aj v súvislosti s ostatnými dôkazmi. Hodnotenie dôkazov tak, ako ho uskutočnil okresný súd nie je v rozpore so zásadami logiky, pričom zároveň prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by zohľadnil skutočnosti, ktoré nevyplývali z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania, prípadne neboli inak preukázané počas konania.

29. V súvislosti s odvolacou námietkou týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie môže spočívať v takom postupe, pri ktorom súd pri rozhodnutí použije nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikuje správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretuje alebo správnu právnu normu síce správne vyloží, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikuje, ktorá situácia v danej veci nenastala. Okresný súd posúdil návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti v súlade s rozhodnými ustanoveniami Zákona o rodine, najmä § 26 Zákona o rodine § 62

ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 a Čl. 5 Zákona o rodine, ale aj v súlade s § 121 CMP, ktoré na vec správne aplikoval.

30. Odvolací súd poukazuje najmä na ustanovenie § 26 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Plnenie vyživovacej povinnosti je súčasťou výkonu rodičovských práv a povinností, tak ako sú demonštratívne vymedzené v § 28 Zákona o rodine. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti aj ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré špecificky vo vzťahu k rozhodnutiam alebo dohodám o výživnom upravuje možnosť ich zmeny, a to vtedy, ak dôjde k zmene pomerov účastníkov. Nie je prípustné, aby rozhodnutie založené na určitých predpokladoch zostalo nezmenené, ak sa tieto predpoklady podstatne zmenili. Zmenou pomerov sa podľa citovaných zákonných ustanovení rozumie výrazná a trvalá, resp. dlhodobá zmena okolností, ktoré tvorili základ pre predchádzajúce rozhodnutie súdu o rodičovských právach a povinnostiach, resp. osobitne pre rozhodnutie o výživnom. Táto zmena môže zahŕňať napríklad podstatné zvýšenie alebo pokles príjmov, ktoré majú dlhodobý vplyv na celkovú finančnú situáciu povinného rodiča. Zmena pomerov môže nastať aj na strane oprávneného – maloletého dieťaťa, napríklad v dôsledku jeho fyzického a duševného rastu a dospievania, zvýšenia životných nákladov, zmeny školy, ktorú navštevuje, alebo zvýšenia nákladov spojených s prípravou na budúce povolanie, resp. zmeny zdravotného stavu (R 3/1967). Pri posudzovaní zmeny pomerov sa vždy prihliada na vývoj životných nákladov, ako to upravuje § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

31. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá trvá až do okamihu, keď dieťa nadobudne schopnosť samostatne sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Konkrétne výška tejto povinnosti závisí od viacerých faktorov. Na strane oprávneného ide o jeho odôvodnené potreby, zatiaľ čo na strane povinného rodiča sú rozhodujúce jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Výživou sa rozumie nielen zabezpečenie základných životných potrieb dieťaťa, ako sú strava, ošatenie, hygiena, zdravotná starostlivosť či bývanie, ale aj uspokojovanie ďalších nevyhnutných potrieb podporujúcich jeho telesný a duševný rozvoj. Patrí sem aj financovanie sociálnych a kultúrnych aktivít dieťaťa. Za odôvodnené potreby sa pritom považujú nielen pravidelné mesačné výdavky, ale aj nepredvídané či nepravidelné náklady, ktoré závisia od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti a formy prípravy na budúce povolanie. Rozsah odôvodnených potrieb musí byť vždy posudzovaný v súlade s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto možnosti obmedzené, vyživovacia povinnosť pokrýva len základné životné potreby dieťaťa v obvyklej miere. Naopak, ak sú rodičovské možnosti rozsiahlejšie, medzi odôvodnené potreby môžu patriť aj ďalšie aspekty zabezpečujúce kvalitu života dieťaťa. Tento princíp vychádza zo zásady, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Pri posudzovaní možnosti povinného rodiča je nevyhnutné prihliadať na jeho reálnu schopnosť prispievať na výživu. V rámci tzv. princípu potenciality sa zohľadňuje vek rodiča, jeho zdravotný stav, dosiahnuté vzdelanie a objektívne možnosti dosahovania príjmu v rámci aktuálnej situácie na trhu práce. Na strane povinného rodiča sa nezohľadňujú výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné, pretože vyživovacia povinnosť má podľa zákona prednosť pred ostatnými výdavkami (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

32. Vychádzajúc z uvedených právnych východísk mal odvolací súd za to, že okresný súd na základe výsledkov dostatočne vykonaného dokazovania a správne zisteného skutočného stavu veci dospel k správne záveru, že od posledného rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu (rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 3Pc/9/2020-61 zo dňa 21.10.2020) došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného zo strany otca. K podstatnej zmene pomerov došlo, ako na strane maloletého dieťaťa, tak aj na strane otca ako výživou povinnej osoby. V zhode s názorom okresného súdu má aj odvolací súd za to, že podstatná zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa spočíva v tom, že od posledného rozhodnutia súdu o výške vyživovacej povinnosti mu boli v súvislosti so základnou diagnózou – Downov syndróm – stanovené ďalšie pridružené diagnózy, vyžadujúce si zvýšenú zdravotnú starostlivosť, čím sa zvýšili aj výdavky na jej zabezpečenie, najmä výdavky na cestovné za účelom pravidelnej návštevy jednotlivých špecializovaných ambulancií, výdavky na doplatky na zdravotné pomôcky pre maloleté dieťa (kočík), ako aj doplatky za absolvovanú kúpeľnú liečbu. Pokiaľ otec v tejto súvislosti namietal, že výdavky na zdravotnú starostlivosť maloletého sú hradené zo zdravotného poistenia, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tomu tak nie je úplne, a niektoré náklady musí uhrádzať matka. Pri ustáľovaní nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa okresný súd nevychádzal z celkových nákladov na zdravotnú starostlivosť o maloletého,

ale len z tých, ktoré hradí sama matka. Ide o náklady na plienky vo výške súhrnne 10,30 Eur mesačne, kočík v sume 250,- Eur (na 3 roky), výdavky na cestovné za účelom absolvovania pravidelných kontrol v špecializovaných ambulanciách v Banskej Bystrici (psychologickej, oftalmologickej, neurologickej, zubné ošetrenie v anestézii), výdavok na zubné ošetrenie v súhrnnej výške 26,- Eur, výdavok na okuliare v sume 50,- Eur. Okrem toho k zmene pomerov na strane oprávneného – maloletého dieťaťa došlo aj v dôsledku jeho vývoja. Maloletý je starší a vyspelejší, keď v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom mal jeden rok, a v čase rozhodnutia okresného súdu mal päť rokov, začal navštevovať materskú školu. V dôsledku jeho rastu a vývoja tak došlo k zvýšeniu výdavkov na zabezpečovanie základných potrieb, ako sú strava, oblečenie, obuv a hygiena, ako aj výdavkov na uspokojovanie jeho sociálnych potrieb a potrieb súvisiacich s rozvojom činností, napríklad na edukačné pomôcky na rozvoj činnosti mozgu a výdavkov súvisiacich s navštevovaním materskej školy. Na druhej strane, aj na strane otca došlo k zmene pomerov, keďže od času posledného súdneho rozhodnutia o výživnom sa jeho mesačný príjem zvýšil zo sumy 1.451,29 Eur na sumu 2.312,10 Eur, teda o približne 860,- Eur mesačne. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom okresného súdu, že táto zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa a jeho otca je nepochybne tak významná, že musí mať za následok zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle jeho zvýšenia.

33. Pokiaľ otec namietal výšku zvýšenej vyživovacej povinnosti, tak odvolací súd uvádza, že okresný súd pri jej určení vychádzal zo správnych právnych východísk a výživné určil posúdiac na jednej strane odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca ako výživou povinnej osoby (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Zdôrazňuje, že výška zvýšeného výživného bola odôvodnená jednak preukázanými odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa (špecifikovanými v odsekoch 24. a 25. odôvodnenia rozsudku okresného súdu), rozsah a výšku ktorých, otec v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní relevantne nespochybnil, ako aj možnosťami a schopnosťami otca maloletého dieťaťa, za zohľadnenia výdavkov v celom otcom deklarovanom rozsahu. V súvislosti s určenou výškou vyživovacej povinnosti odvolací súd zvyrazňuje existenciu zvýšených výdavkov na maloleté dieťa, ktoré sú odôvodnené jeho zdravotným stavom a s ním spojenými špeciálnymi potrebami. S námietkou otca, že výška vyživovacej povinnosti nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, sa odvolací súd nestotožnil, pretože z preukázaného priemerného čistého mesačného príjmu 2.312,10 Eur, a to aj pri zohľadnení všetkých otcom deklarovovaných výdavkov v celkovej výške približne 1.057,24 Eur mesačne (odsek 26. odôvodnenia rozsudku okresného súdu), je v jeho možnostiach a schopnostiach plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu v súdom stanovenej výške.

34. Výška okresným súdom určeného výživného vo výške 370,- Eur mesačne je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilá pokryť tú príslušnú časť v konaní preukázaných odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktorá zodpovedá vyživovacej povinnosti otca, pričom v ich zvyšnej časti je povinná odôvodnené potreby maloletého uspokojovať matka. Pri plnení vyživovacej povinnosti matky však bolo potrebné tak, ako to správne urobil aj okresný súd, prihliadať nielen na skutočnosť, že jej mesačný príjem je približne o 1 000,- Eur nižší, ako príjem otca maloletého dieťaťa, ale zohľadniť aj mieru, v akej sa o maloleté dieťa osobne stará. Skutočnosť, že mal. A. má závažné zdravotné postihnutie je nesporným a preukázaným faktom, ako aj to, že výlučnú starostlivosť o neho vykonáva len samotná matka (resp. za pomoci jej rodinných príslušníkov), pričom niet pochybnosti o tom, že táto skutočnosť dopadá na ich každodenný život, keď sa režimu mal. A. musí v zásade prispôbovať, čo sa nesporne premieta limitujúcim obmedzením do pracovných, a tým aj zárobkových možností matky, teda ju obmedzuje. Otec, keďže sa na samotnom výkone starostlivosti o mal. A. dlhodobo nepodieľa, o maloletého sa nezaujíma, nestýka sa s ním a nenavštevuje ho, nemôže mať a zjavne ani nemá reálnu predstavu o tom, aké obmedzenia sú z hľadiska praktického života maloletého a jeho matky, ktorá je tým zaťažovaná, spojené. Oproti osobnej starostlivosti matky, výkon rodičovských povinností na strane otca je reálne obmedzený len na plnenie si vyživovacej povinnosti, takže nielen on, ale ani jeho súčasná rodina (partnerka otca) nie sú faktorom obmedzení mal. A., žiadnym spôsobom limitovaní vo vzťahu k akýmkoľvek aktivitám v rámci ich každodenného života, a to ani v minimálnej miere, v dôsledku čoho túto skutočnosť, teda mieru výkonu osobnej starostlivosti zo strany matky mal. A., bolo potrebné považovať za ovplyvňujúci faktor pri určovaní zvýšeného výživného.

35. Pokiaľ okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 01.08.2024, odvolací súd nemá výhrady k takémuto určeniu počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh na zvýšenie výživného, keďže nie je pochybnosť o tom, že k tomuto dňu už nastala

zmena pomerov odôvodňujúca takéto zvýšenie. Zameškané výživné okresný súd ustálil za správne obdobie a v správnej výške, pričom odvolací súd nemá námietky ani voči určeniu dlhšej než paričnej lehoty, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku na zaplatenie nedoplatku na výživnom (§ 232 ods. 3 CSP), keďže to odôvodňujú finančné pomery výživou povinnej osoby.

36. Na základe vyššie uvedených zhodnotení dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, vykonané dôkazy správne vyhodnotil, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Krajský súd vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom I. a II. rozsudku nenašiel dôvod na odklon od právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zrušeniu, resp. zmene napadnutých výrokov rozhodnutia. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II., ako aj v závislom výroku IV. o trovách prvoinštančného konania, nesprávnosť ktorého tiež nebola zistená, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie.

37. Odvolací súd zvyrazňuje, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 a nasl. CMP) sa uplatňuje princíp oficiality, v zmysle ktorého súd môže iniciovať – začať konanie aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP) a nie je viazaný návrhmi účastníkov, ktoré môže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (§ 40 CMP). V prípade, ak je návrh na úpravu podaný, môže výkon práv a povinností rodičov upraviť aj odlišným spôsobom, ako sa požaduje, pričom je v takomto prípade splnená podmienka, že bolo rozhodnuté o celom predmete konania. Ak sa matka návrhom domáhala určenia vyživovacej povinnosti vo vyššej výške, než ako určil okresný súd, nebolo potrebné vo zvyšnej časti jej návrh zamietnuť. Z uvedeného preto, aj keď výrok III. rozsudku výslovne nebol napadnutý odvolaním, odvolací súd vychádzajúc zo zásady úplnej apelácie (§ 65 a § 66 CMP), tento zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP per analogiam (Čl. 3 ods. 1, 2 CMP) v spojení s § 2 ods. 1 CMP, ako nadbytočný.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, pretože neboli zistené dôvody podľa § 54 a § 55 CMP pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.